

Oprava hrnca

ZENOVÝ MAJSTER SEUNG SAHN

Na konci novembrového ústrania v Medzinárodnom zenovom centre v New Yorku vyrozprával zenový majster Seung Sahn nasledujúci príbeh:

Na kórejskom vidieku sa zvyknú ľudia schádzať na veľkých trhoch, ktoré trvajú niekoľko dní. Raz sa jeden muž vydal na takýto trh predať zeleninu a kúpiť nejakú ryžu. Na trhu zbadal starého mnícha, ktorý len tak stál v tichosti na priamom slnku. Ten mních mal oblečené zimné šaty, vyzerali staro a otrhane. Bolo leto a slnko bolo veľmi horúce – Kórejčania nemajú radi takého slnko, ale starý mních tam stál bez pohnutia päť minút.

Mladý muž sledujúc mnícha začal rozmýšľať: „Je ten mních šialený? Stratil vedomie, že tam len tak stojí?“ Po chvíli, keď sa mních pohol, mladík vykročil k nemu a vraví: „Prepáčte, rád by som vedel prečo tu takto postávate.“

Starý mních sa pozrel na obchodníka a povedal: „Čas obeda.“

„Čas obeda? Kto obeduje?“

Starý mních odkryl svoju róbu a ukázal na malé zvieratká, parazity. „Ak sa hýbem, nemôžu sa najesť, tak som chvíľu stál, aby sa najedli.“

Mladého muža to očarilo a pomyslel si, akú musí mať ten mních úžasnú myseľ, keď dokáže byť taký láskavý k parazitom. Tak sa spýtal, či sa môže stať jeho žiakom.

Mních sa pozrel do jeho tváre a povedal: „Nemožné.“

„Prečo to nie je možné?“ opýtal sa mladík.

„Prečo sa chceš stať mníchom?“

„Nuž, nepáči sa mi môj život. Prajem si nájsť správnu cestu. Ty vravíš, že takto krmíš tieto malé tvory. Mám z toho veľmi silný pocit, že to je správna cesta. Páčiš sa mi a chcem byť tvojim žiakom.“

„Možno,“ povedal mních, „Možno. Kde žiješ?“

„Moji rodičia sú po smrti a ja bývam s mojim bratom. Nemám vlastný príbytok, rád by som šiel s tebou.“

„Dobre,“ povedal starý mních, „Pod’.“

Obaja kráčali hlboko do hôr, po dlhej ceste dorazili k malému domčeku z trávy.

V Kórei sa nachádzajú kuchyne zvyčajne mimo obytného domu. V kuchyni býva veľký hrniec položený na ohni. Obvykle je vyrobený z veľmi ťažkej ocele a má dve časti. Jednu na vodu a druhú na ryžu.

V tomto dome bol stojan na hrniec spolu s hrncom rozbitý. Opraviť hrniec znamená naliať doň vodu a upevniť ho tak, aby sa voda ustálila uprostred.

Mních vraví mladému mužovi: „Musíš opraviť hrniec a aj jeho stojan.“

Akonáhle to mladík vykonal, vraví: „Majster, opravil som hrniec.“

Starý mních skontroloval hrniec: „Nie je to dobré! Znova!“ a vylial z neho vodu.

Mladík si pomyslel: „Tento mních má veľmi bystré oči, asi našiel chybu.“ A tak sa pustil opäť do práce, veľmi pozorne kontroloval hladinu vody v hrnci. Keď skončil, povedal majstrovi: „Majster, opravil som hrniec.“

„Dobre, idem sa pozrieť.“ Majster sa pozrel na hrniec a znova povedal: „Nie je to dobré! Ešte raz!“ a vylial z neho vodu.

Mladík bol z toho veľmi zmätený. „Kde som urobil chybu? Nerozumiem. Možno to nebude hrnci, ale v jeho stojane.“ Tentokrát pripravil hrniec a skontroloval aj stojan a okolie, či je všetko čisté a upravené. Keď skončil zavolať majstra: „Majster, opravil som hrniec – vyzerá to veľmi dobre!“

Majster vylial vodu a povedal: „Nie je to dobré.“

Mladý muž nerozumel. „Možno hrniec je v poriadku a problém je v kuchyni,“ pomyslel si. Takže pripravil celú kuchyňu – strop, podlahu, všetko. Keď skončil, zavolať majstra: „Majster! Opravil som celú kuchyňu!“

„Oh, skvelé! Idem sa pozrieť“, povedal majster. Prišiel k hrncu a opäť ho prevrátil.

Celá situácia sa zopakovala štyrikrát, päťkrát, šesťkrát, sedemkrát, osemkrát. Zakaždým si mladík pomyslel: „Kde je chyba tento krát?“ a majster zakaždým vylial vodu a povedal: „Nie je to dobré.“ Po deviatykrát, keď to mladík išiel skúsiť už celý nahnevaný, pomyslel si: „Nepáči sa mi tento majster, je to poslednýkrát!“

Len postavil hrniec na stojan a povedal: „Majster, skončil som.“

„Úžasné, úžasné!“ povedal majster.

Majster testoval mladíkovu myseľ. Zen nie je závislý na ničom. Musíte byť závislí na sebe, bez ohľadu na to, aký je váš štýl. Ale aký je váš štýl? Ak sa budete držať svojich názorov, podmienok, situácie, váš správny štýl sa nebude môcť objaviť. Takže majster testoval jeho myseľ. Predtým vždy, keď mladý

muž opravil hrniec, rozmýšľal: „Možno sa to tento krát podarí.“ Priveľa myslenia. Poslednýkrát, žiadne myslenie.

Majster tiež skúšal jeho vytrvalosť. „Ten mladík si ma obľúbil, ale ako veľmi chce porozumieť svojmu skutočnému ja?“ Zvyčajne ľudia skúšajú štyri alebo päťkrát a potom povedia: „Teba nechcem!“ A odídu. Skúšať, skúšať a skúšať je veľmi dôležité a potom vám zrazu zenový majster povie: „Výborne!“

Skúšať, skúšať a skúšať, takáto myseľ je veľmi dôležitá. Skúšať, skúšať, skúšať znamená vydržať. Takže len musíte ísť rovno. Skúšajte, skúšajte, skúšajte a dosiahnete svoju pravú cestu.

– *Preložil Rasto Benko*

Copyright © 2009 Zenová škola Kwan Um